

[Undervisningsministeren]

Herudover indebærer lovforslaget, at amtskommunerne overtager de forpligtelser med hensyn til finansiering m. v. af kompenserede specialundervisning for voksne etableret af f. eks. oplysningsforbund, der hidtil har påhvilet kommunerne og staten i henhold til lov om fritidsundervisning m. v. Der fremsættes derfor også forslag til de fornødne konsekvensændringer af lov om fritidsundervisning m. v.

For at sikre en ligestilling for deltagerne imellem undervisning etableret af amtskommunerne og undervisning etableret på privat initiativ foreslås det endvidere, at amtskommunerne fremtidig afholder udgifterne til læremidler, befordring og indskrivningsgebyrer, der efter de gældende regler i lov om fritidsundervisning m. v. påhviler deltagerne.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslagene og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v.

(Lovforslag nr. L 189).

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand med flere love. (Særforborgens udlægning m.v.).

(Lovforslag nr. L 190).

Disse lovforslag, som hermed fremsættes, udgør sammen med de af undervisningsministeren fremsatte forslag om ændringer af lovgivningen inden for undervisningsministeriets område som følge af særforborgens udlægning sidste led i den reformlovgivning, der er et resultat af socialreformkommissionens arbejde.

Senest under behandlingen af bistandslovforslaget var særforborgens fremtidige placering genstand for overvejelser i folketingets socialudvalg, som i sin afsluttende udvalgsbetænkning over dette forslag gav udtryk for, at det ville være ønskeligt, at en decentralisering af den samlede særforborg kunne ske, så vidt muligt 1. april 1978.

Jeg nedsatte derfor i oktober 1975 et udvalg om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg med repræsentation for bl. a. De samvirkende Invalideorganisati-

oner og de kommunale organisationer. Udvalget fik til opgave at udarbejde indstilling om den fremtidige arbejdsdeling mellem kommunerne, amtskommunerne og staten for så vidt angår den fremtidige bistand til særforborgens klienter. Resultatet af dette udvalgsarbejde var en enig indstilling om, at særforborgen ophæves som begreb samtidig med, at de bestående institutioner stort set uændrede overføres til amtskommuner og kommuner, der pålægges ansvaret for videreførelsen af foranstaltningerne for særforborgens klienter.

Efter indstilling fra dette udvalg nedsatte jeg herefter et gennemførelsesudvalg, hvor også både invalideorganisationerne og de kommunale organisationer er repræsenteret. Gennemførelsesudvalget har til opgave at behandle udkast til lovbestemmelser om særforborgens udlægning og at bistå med og følge forberedelserne til den del af udlægningen, der lokalt forestås af regionale gennemførelsesudvalg.

De lovforslag, som nu fremsættes, bygger på de forhandlinger, der i gennemførelsesudvalget har været ført om en løsning, som de i udvalget repræsenterede organisationer har kunnet give tilslutning til.

Jeg har også drøftet udlægningen med repræsentanter for samtlige brugerorganisationer, der har udvist en positiv indstilling over for udlægningen, og jeg har i videst muligt omfang efterkommet de fremsatte ønsker.

Inden jeg går nærmere ind på lovforslagene, vil jeg gerne pege på to hovedhensyn, der har været afgørende for udformningen, dels hensynet til at fremme normaliseringen og integrationen af det nuværende særforborgsklientel – et mål, som forborgen længe har tilstræbt, og som et administrativt opbygget »båsesystem« ikke bør lægge hindringer i vejen for – og dels hensynet til at sikre, at de omlægninger, der sker, hverken i en overgangsperiode eller på længere sigt medfører forringelser af det eksisterende serviceniveau.

Normalisering og integration søges i lovforslagene fremmet gennem ophævelsen af begrebet særforborg; i lovforslagene sondres der således ikke mellem forskellige særforborgsgrupper, men de hjælpeforanstaltninger, som eksisterer inden for særforborgen i dag – i form af behandling, undervisning, oplæring, beskæftigelse og særlig bistand og pleje – indpasses i den lovgivning og hos de myn-